

Andakt knopar

På kvällens scoutsamling ska patrullen Elefanten lära sig att surra. Tintin har övat hela veckan och vet nu hur han ska göra. Han är redo att få visa upp sina kunskaper! Scoutledaren Jonas berättar instruktionerna för kvällen: "Okej scouter! Ikväll ska vi bygga ett scoutkök. Vi ska surra ihop slanor till trefötter och sen ska vi placera ut dem så vi kan lägga ett bord på. Vi ska använda det här scoutköket nu på lördag när vi ska sälja skrabbelucker på torget så det är viktigt att det blir stabilt."

Scouterna parar ihop sig två och två. Tintin och Alma ska hjälpas åt att surra ihop en trefot. Tintin går iväg och hämtar surrgarn och Alma hämtar slanor till trefoten.

"Men Alma" säger Tintin när de möts igen. "Du har ju bara hämtat två slanor. Det behövs tre. Det heter ju trefot. Har vi bara två så kommer den ramla ner." Alma skäms lite och går och hämtar en till slana. När hon kommer tillbaka tycker Tintin att Alma kan börja surra. "Då kan jag börja förbereda för nästa steg", tänker Tintin. Så Tintin går iväg och hämtar plankor till bordet och mer surrgarn. Han lägger allt i ordning och är redo för nästa steg. Han sneglar på de andra i patrullen och ser att Simon och Lea snart är klara med sin trefot.

"Hur går det Alma?" frågar Tintin. Alma sitter och drar surrgarnet runt slanorna men det ser inte ut som att hon har fäst snöret. "Det går jättedåligt, Tintin!", säger Alma uppgivet. "Jag vet inte hur man gör. Jag har aldrig gjort det här innan. Det är jättesvårt att dra åt snöret också för det fastnar aldrig. Det ser ut som överkockt spaghetti!" Alma släpper allt hon har och ser ledsen ut. Tintin vet inte vad han ska göra.

Jonas går fram till dem. "Alma, hur går det?" frågar han. "Inte bra alls. Jag vet inte hur man gör! Jag är så dålig på det här!" Jonas blir lite ledsen när han hör Alma prata om sig själv på det sättet. Han funderar ett tag och börjar sedan berätta: "Alma har du hört om Mose och Aron i Bibeln? Kom hit nu scouter så ska jag berätta om två bröder." Hela patrullen sätter sig hos Jonas.

"Det var en gång för länge sedan en man som hette Mose. Han tillhörde ett folk som kallades Israeliter. De bodde just då i Egypten och Faraon som styrde landet var inte snäll mot Israeliterna. Vid ett tillfälle fick Mose höra Gud tala genom en brinnande buske, förvånad hörde han Gud tala om för honom att han skulle vara ledare för folket. Gud uppmanade Mose att gå till Farao och be honom att låta folket ha det bra. Mose tänkte att det var omöjligt för han var rädd för att prata inför folk, och ibland stammade han. Gud måste ha fel, tänkte Mose. Men då sa Gud till Mose: 'Din bror Aron är ju duktig på att prata. Ni kan hjälpas åt!' Det tyckte

Mose var en bra idé, Aron kan hjälpa Mose att tala med Farao och folket. Och så blev det. Mose blev ledare för folket med hjälp av sin bror Aron som talade åt honom. Tänk på det scouter, att ni kan hjälpas åt och be varandra om hjälp, ni är alla duktiga på olika saker!"

Alma tittar på Jonas "Det är sant, Jonas! Vi ska hjälpas åt. Hallå, Tintin, du som är så bra på att surra, kan inte du hjälpa mig med att surra trefoten?" Tintin ler och blir glad för att få hjälpa till med något han är bra på. Scouterna fortsätter surra och de blir klara med scoutköket. Alla är glada när de går hem.

Bön: Tack Gud för att vi har fått olika gåvor och olika saker vi är bra på. Hjälp oss att komma ihåg alla egenskaper och intressen vi fått från dig. Gör oss modiga att be andra om hjälp med det vi inte kan. Gör oss redo att hjälpa andra. Amen.

Scoutens bön, som kan användas varje gång:

*Livets Gud, som söker alla, du som ser till var och en,
till vad än du vill mig kalla, är jag redo bli din vän.*

Tack för staden och naturen, och för glädje varje dag.

Tack för människor och djuren. Hjälp mig följa scouters lag. Amen